

Rom 14, 16

16: Derfor må dere ikke la det gode dere har, bli spottet som noe ondt!

Derfor må dere ikke la det gode dere har, bli spottet som noe ondt. Det har vært ulike meninger om hva det er apostelen her kaller "det gode dere har". Mange har ment at her menes våre legemlige goder; mat, drikke m. m., og som vi har frihet til å bruke, bare det ikke blir til anstøt eller forargelse for vår bror (v. 14-15). Andre derimot, som har sett noe dypere i saken og sammenhengen, har innsett at i dette kapitlet er det ikke så ubetydelige ting det er spørsmål om, som bare at vår spising og drikking blir spottet. Men at gjennom uskjønnsomt bruk av disse ytre ting kan et langt større gode som vi har, bli spottet som noe ondt. Nemlig det vi dypest sett ser som "det gode vi har"; vårt åndelige gode, vårt kjære evangelium. I verset foran sier Paulus: "Du skal ikke med maten din ødelegge (føre til fortapelse) den som Kristus døde for". At jeg "ødelegger" min bror, det skjer når han ved at jeg misbruker min frihet, får problemer med sin tro. Og da er det jo ikke maten, men evangeliet som blir spottet (konf. 1Tim 6: 1, Tit 2: 5).

Ved å bruke vår frihet i utide, også i dette å ete og drikke, åpner vi opp for spott. Og det vi skal legge godt merke til, er at da rammer spotten noe langt mer: Selve den dyrebare skatten, Kristi evangelium - som i sannhet står for "det gode vi har". På samme måte er det også Luther har utlagt denne teksten. Han sier: "Vår skatt (det gode vi har) er evangeliet. Og det blir spottet som noe ondt når den kristnes frihet brukes til de svakes anstøt". Vi merker vel av ordvalget at her taler ikke apostelen bare til de sterke, men til alle i menigheten. Men det kan tyde på at han nå også tenker på "dem som er utenfor", at de ikke skulle gis anledning til å tale negativt om vårt evangelium. For formuleringen "bli spottet som noe ondt" passer nok best på dem som ikke tror. Her vil altså apostelen formane alle kristne: De sterke til å bruke sin frihet varsomt. De svake til å være forsiktige med å dømme, så de "ikke blir til anstøt verken for jødene eller grekerne, eller for Guds menighet" (1Kor 10: 32).

Nå vet vi godt at det ikke alltid er omsorg og god vilje som driver de ufrelste til å grave fram og angripe alt som virkelig er galt blant de kristne. Det skjer også at alt det vi gjør blir tatt opp i gal mening. Den som f. eks. lever et alvorlig og rett kristenliv, blir dømt som skinnhellig. Og den som lever mer fritt, dømmes som løsaktig, osv. En slik ondskap fra verden kommer vi aldri utenom. Men det apostelen formaner til, er at vi ikke selv gir dem rettmessig anledning til å spotte. Så langt som det står til oss, skal vi oppføre oss rett overfor alle mennesker "for at Guds ord ikke skal bli spottet" (Tit 2: 5, 1Pet 2: 12, 15). Og aller sist burde vi begynne å trette, dømme eller forakte hverandre for så bagatellmessige ting som mat og drikke. Som om selveste Guds rike bestod av slike ytre ting. For da gir vi jo nettopp verden anledning til å spotte vår hellige sak. Derfor minner nå også apostelen oss om: